

അഷ്ടമിരോഹിനി

സുധീർ പണിക്കവീട്ടിൽ

Mata Yashoda narrating Chanda Mama tales to little Krishna

ആധുനിക ഭാരതത്തിലെ ഉത്തർപ്രദേശിൽ ഉദ്ദേശ്യം 5500 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് കംസൻ എന്ന് പേരായ ദുഷ്ടനായ ഒരു രാജാവ് വാണിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻറെ രാജ്യാനി സ്ഥിതിചെള്ളിരുന്നത് മമുര എന്ന സുലത്താണു. ധാരം. മരങ്ങൾ ഉള്ള സ്ഥലമായത്കൊണ്ട് അതിനെ മധുവൻ എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നു, പിന്നീട് അത് മധുപുരയായി. വർഷങ്ങൾ കഴിയവേ അത് മധുരയായി.

കംസൻ സഹോദരി ദേവകിയുടെ ഏട്ടാമത്തെ പുത്രൻ കംസനെ കൊല്ലുമെന്ന ഒരു അശാരീരി കേട്ട ഭയവിഹാലനായ കംസൻ സഹോദരിയെയും ഭർത്താവിനേയും തുറുക്കിൽ അടച്ചു. അവരുടെ കാലുകൾ ചങ്ങലയാൽ ബന്ധിച്ചു. അവരെ സുക്ഷിക്കാൻ ആയുധധാരികളായ കാവൽക്കാരെ ഏർപ്പെടുത്തി. ദേവകി പ്രസവിച്ച ആറു പുത്രനാരെയും കംസൻ കൊന്നു കളഞ്ഞു. ഏട്ടാമത്തെ പുത്രനെ ഗർഭം ധരിച്ചപ്പോൾ ഗർഭസ്ഥ ശിശുവിനെ ദേവകിയുടെ ഭർത്താവായ വാസുദേവിൻറെ ആദ്യഭാര്യ രോഹിനിയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിലേക്ക് മാറ്റി അതിനെ രക്ഷിച്ചു. ദേവകിയുടെ ഗർഭം

അലസി പോയെന്ന് കംസൻ കരുതി. ദേവകിയുടെ ഏട്ടാമത്തെ പ്രസവം അടുത്തു. കാവൽക്കാർ ജാഗരുഗരായി. എല്ലായിടത്തും കംസൻറെ ചാരണാർ ചുറ്റി നടന്നു. ശ്രാവണമാസത്തിൻറെ ക്രൂഷ്ണപക്ഷത്തിൽ ഏട്ടാം നാൾ രോഹിണി നക്ഷത്രത്തിൽ ഉള്ളിക്രൂഷ്ണൻ വിനു. ദുഷ്ടമാരുടെ ഭാരം കൊണ്ട് വലഞ്ഞ ഭൂമിദേവി ഒരു പശുവിൻറെ രൂപത്തിൽ ബ്രഹ്മാവിനെ പോയിക്കുക്കും സഹായമല്ലെന്തെന്നിൽ ചീരുന്നതനുസരിച്ച് ധർമ്മസംസ്ഥാപനത്തിനായി വിഷ്ണു ക്രൂഷ്ണനായി ജനിക്കുമെന്ന് ബ്രഹ്മാവ് അറിയിച്ചിരുന്നു.

യദാ യദാ ഹി ധർമ്മസ്യ ഫ്രാനിർഭവതി ഭാരത
അദ്യത്ഥാനമധർമ്മസ്യ തദാത്ഥാനം സൃജാമുഹാ
പരിത്രാണായ സാധ്യനാം വിനാശായ കു ദുഷ്ക്രൂതാ.
ധർമ്മസംസ്ഥാപനാർത്ഥായ സംഭവാമി യുഗേ യുഗേ

ആ സമയം കാവൽക്കാർ ഗാധനിദ്രയിലാണ്ടു. കൽത്തുറുക്കുകൾ മലർക്കെ തുറക്കപ്പെട്ടു. വാസുദേവരുടെ കാലിലെ ചങ്ങല അഴിന്തു വീണു. ഒരു ദൈവീക ശബ്ദം അപ്പോൾ കേട്ടു. “ കുഞ്ഞിനെ ഗോകുലത്തിലുള്ള നന്ദൻരെയും യശോദയുടേയും അടുക്കലേപക്ക് കൊണ്ടുപോയി അവർക്ക് ജനിച്ച് പെൺകുഞ്ഞിനെ ദേവകിയുടെ അടുത്ത് കിടത്തുക. ക്രൂഷ്ണപക്ഷത്തിലെ കുരുട്ടിൽ കർമ്മോലങ്കൾ കോരിച്ചാരിയുന്ന മഴയിൽ വാസുദേവർ കുഞ്ഞിനെ ഒരു കൊടുത്തിൽ കിടത്തി തലയിൽ ചുമനു നടന്നു, അഞ്ച് പത്തികളുള്ള ഒരു നാഗം. അദ്ദേഹത്തിനു കുടയായി പുറകിൽ നടന്നു. നിരഞ്ഞാഴുകുന്ന യമുന നദി അക്കരെ കടക്കാൻ ദിവ്യശക്തികൾ സഹായിച്ചു. ഗോകുലത്തിൽ നിന്നും വാസുദേവർ തിരിച്ച് വന്നപ്പോൾ വീണ്ടും ചങ്ങലകൾ കാലിൽ മുറുക്കി. കവാടങ്കൾ അടക്കപ്പെട്ടു. കാവൽക്കാർ ഉണ്ടനു. ദേവകിയുടെ ഏട്ടാമത്തെ പുത്രൻ കൊല്ലുമെന്നാണു അശരീരയെക്കില്ലും. കംസൻ എല്ലാ കുട്ടികളേയും കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഏട്ടാമത്തെ പുത്രിയാണെന്നനിണ്ഠിട്ടും അതിനെ ഒരു കല്പിലടിച്ച് കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ആ കുഞ്ഞ് കംസൻറെ കൈകളിൽ നിന്നും വഴുതിപോയി അദ്ദേഹത്തിൻറെ തലക്ക് മീതെ ദുർഭ്രാദവിയായി നിന്നു പറഞ്ഞു. നീ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശത്രു എവിടേയോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. നിഷക്കളുകരായ കുട്ടികളെ കൊല്ലുന്ന നീ ഒരു വിധ്യാം. നിനെ ക്രൂഷ്ണൻ വധിക്കും. കംസൻ വളരെ ദു:ഖം പ്രകടിപ്പിച്ച് ദേവകിയോടും, വാസുദേവരോടും മാപ്പിരനേക്കില്ലും. അടുത്ത് ദിവസം എല്ലാ നവജാത ശിശുകളേയും കൊന്നു കളയാൻ കയ്യപ്പന വുരപ്പെടുവിച്ചു.

ലോകത്തിൻറെ എല്ലാ ഭാഗത്തുമുള്ള ഹിന്ദുകൾ ആ ദിവസം ഭക്തയോടെ ആരാധിക്കുന്നു, ആദേശാഷ്ടിക്കുന്നു. അഷ്ടമിയിൽ അർഘ്യരാത്രിയിൽ ആദേശാഷ്ടാൾ ആരംഭിക്കുന്നു. ജന്മാഷ്ടമി രണ്ടു ദിവസങ്ങളിലായി ആദേശാഷ്ടാൾ വരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ദിവസം തെതർകലം ഉടയ്ക്കൽ എന്ന ഒരു ആദേശാഷ്ടമുണ്ട്. വളരെ ഉയരത്തിൽ കെട്ടി വച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു തെതർ കലം ഒരു പിറമിധ പോലെ ആളുകൾ (കുറെ ആളുകൾക്ക് മേലെ കുറെ ആളുകൾ കയറി നിന്നു) പൊക്കത്തിൽ എത്തി തെതർ കലം ഉടക്കുന്നു. വെള്ള പ്രിയനായ ഉള്ളികളും ഉയരത്തിൽ കെട്ടി തുക്കിയിരുന്ന ഉറിയുടെ ചുവട്ടിൽ നിന്ന് അതിൽ ഒരു ദ്വാരം ഉണ്ടാക്കി, കൂടുക്കാരെ ചുറ്റും നിറുത്തി അവരുടെ മുകളിൽ കയറി നിന്ന് അവിടെ നിന്ന് തെതർ കട്ടു കുട്ടിച്ചിരുന്നതിൻറെ പ്രതീകമായി നടത്തുന്ന ഈ

ചടങ്ങ് ഭക്താർ വളരെ അപ്പോദത്തോടെ ആചരിച്ച് വരുന്നു. ഹിന്ദു ദൈവങ്ങളിൽ ക്രൂഷ്ണൻഡ നിറം നീല കലർന്ന ഇരുണ്ട നിറമാണു. നീലോൽപ്പലഭളത്തിൻഡ നിറം. മഴമേഖലങ്ങളുടെ ഇരുണ്ട നിറം. എന്തുകൊണ്ട് നീല നിറം? സമുദ്രത്തിൻഡ അഗാധ നീലിമയിൽ, ആകാശത്തിൻഡ അപാര നീലിമയിൽ, പുഞ്ചകൾ, താകങ്ങൾ, എന്നിവയിൽ എല്ലാം സ്രൂഷ്ടികർത്താവു കൂടുതൽ കലർത്തിയിരിക്കുന്നത് നീല നിറമാണു. സുകുതികളുടെ കണ്ണിൽ എന്നും നിരത പുണ്യത്തിൻഡ അവതാരമായി അവരെ ആപത്തുകളിൽ നിന്നും. രക്ഷിക്കുന്നവൻ എന്ന് കാണിക്കാൻ ഭഗവാൻ നീല നിറം. പുണ്ടിരിക്കുന്നു..പാലാഴിയിൽ വസിക്കുന്ന മഹാവിഷ്ണുവിൻഡ അവതാരങ്ങൾക്ക് നീല നിറം. വരുന്നത് വെള്ളവുമായി വിഷ്ണു ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നത്‌കൊണ്ടാണെന്ന് കരുതുന്നു. കൃതിയായിരുന്നപോൾ തന്ന ചില അതഭുതങ്ങൾ ഉണ്ണിക്കുഷ്ണനാൻ കാണിച്ചിരുന്നു. വെണ്ണ കട്ട തിനുന്നത് ഉണ്ണിക്കുഷ്ണനു വളരെ ആനന്ദം പകരുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. പോറുമ്പയായ യശോദ ഒരിക്കൽ അവരുടെ കണ്ണെന ഒരു ഉരലിൽ കെട്ടിയിട്ടും. യശോദ അവരുടെ ജോലിയിൽ മുഴികിയപോൾ ഉണ്ണിക്കുഷ്ണനാൻ ഉരലും വലിച്ച് നീന്തി പോയി. രണ്ട് മരങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ ഉരലും വലിച്ച് നടന്നപോൾ മരങ്ങൾ പറിഞ്ഞ് വീണ്ങു. അത് ശാപമേറ്റ രണ്ട് ഗന്ധർവമാരായിരുന്നു.

ശ്രീക്രൂഷ്ണൻ ജനിച്ചു എന്ന് വിശ്രസിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് മുഗൾ ചക്രവർത്തി ഓറംഗസൈബ് ഒരു പള്ളി പണിത് വച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും. ഹിന്ദുകൾ ആരാധന നടത്തുന്ന ഭാരകാധിഷ്ഠ മന്ത്രിരത്തിനടുത്താണു ക്രൂഷ്ണൻഡ ജന സ്ഥാനം. എന്ന് വിശ്രസിച്ച് വരുന്നു. മഹമദ്ഗസ്ത്രിയും. ഹിന്ദുവിഗ്രഹങ്ങളെ തകർക്കുന്നവൻ എന്ന് കുപ്രസിദ്ധി നേടിയ ഇംബാഹിം. ലോധിയും. ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പണ്ടത്തെ അമ്പലങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞിരുന്നു. ഗരുഡ പുരാണമനുസരിച്ച് ഹിന്ദുകളുടെ ഏഴ് പുണ്യനഗരങ്ങളിൽ ഒന്നാണു മധുര. മധുജ്ഞവ, അയോദ്യ, മായ, കാശി,കാഞ്ചി, അവന്തിക, പുരി. ഭഗവാൻഡ ജനനം. ഭൂമിയിൽ ധർമ്മ സ്ഥാപിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടേയായിരുന്നു. ഓരോ അവതാരവും ഓരോ ലക്ഷ്യത്തോടെ അവാതരിക്കുന്നു. അവ താര എന്ന രണ്ടക്ഷരങ്ങൾ സുചിപ്പിക്കുന്നത് മുകളിൽ നിന്നും. ന ക്ഷ ത്രഞ്ചൾ ഭൂമിയിൽ പതിക്കുന്നതിനെയാണ്യ്. ക്രൂഷ്ണഭക്താർക്ക് ശ്രീക്രൂഷ്ണനെ എത്ര വർണ്ണിച്ചാലും. മതിയാകില്ല. മേൽപ്പുത്തുർ ഭട്ടിരി അദ്ദേഹത്തിൻഡ നാരയണിയത്തിൽ ശ്രീക്രൂഷ്ണനെ ഇങ്ങനെ വർണ്ണിക്കുന്നു രവിബിംബം. പോലെ തിളങ്ങുന്ന കിരീടവും, നെറ്റിയിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന തിലകക്കൂറിയും, കാരുണ്യനേന്തെങ്ങളും, ആർദ്രമായ മനഹാസത്താട്ടും, അശക്കാത്ത നാസികയോട്ടും, കാതിൽ അണിഞ്ഞ കുണ്ണലങ്ങളുടെ ശോഭ പാറുന്ന കവിതയ്ക്കേന്തോട്ടും, കൂദ്ദും രതവും, വനമാലയും ധരിച്ചകൊണ്ട് പ്രകാശം ചൊരിയുന്നവനുമായ അങ്ങങ്ങൾ താൻ ഭജിക്കുന്നു. എകാഗ്രമായ ഭക്തിയോടെ പ്രതിഭിന. കൈതൊഴുത്തുകൊണ്ട് തന്നെ ഭജനം. തുടരുകയും ഒപ്പ് ഭഗവാനെ പ്രകാരിത്തിച്ചുകൊണ്ട് പ്രോക്രി. രചിക്കയും ചെയ്യ് നുറാമത്തെ ഫ്രോക്കത്തിൽ എന്തിയപോൾ ഭഗവാൻഡ ദർശനം. പ്രാപ്തമായിയതെ. അതെകുറിച്ച് അതിമനോഹരമായി അദ്ദേഹം എഴുതിയത് ഇങ്ങനെ : അഗ്രേ പദ്മാമി തേജോ നിബിധത്രകളായാലും ലോഭനീയം... പീയുഷാപ്പുവിതോ... മലയാളത്തിൽ ഇങ്ങനെ പരിഭാഷ ചെയ്യാം... ശുരുവായുമ്പും, നിന്നെന്ന സന്നിധിയിൽ കായാമും പുകൾ നിരത നിൽക്കുന്ന പോലെ ഒരു നീലശോഭ താൻ കാണുന്നു. ആ കാഴ്ച അമൃതത്തിൽ മുങ്ങിപോയ പോലെയുള്ള അനുഭൂതി എന്നിക്ക് നൽകുന്നു. ആ നീലാഭ നിബിധത്തിൽ താൻ താരുണ്യത്തിൻഡ ആരംഭത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു സുന്ദരനായ ബാലകനെ

കാണുന്നു. അവനു ചുറ്റും സുന്ദരിമാരുടെ രൂപത്തിൽ ഉപനിഷ്ഠത്തുകൾ, രോമാഖ്യം പുണ്ട് നിൽക്കുന്ന നാരദ മുനി എന്നിവരേയും കാണുന്നു. (പരിഭ്രാം ലേവകൾ). ഭഗവാനിൽ ഉച്ച് വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്ന ഭട്ടിരിക്ക് നാരയൻിയും. പുർത്തിയായപ്പോൾ അസുഖം മാറിയതെ. ജമഹ്യ്യത്തിലി ദിവസം മാത്രമല്ല എല്ലാ ദിവസവും ഹിന്ദു വിശ്വാസികൾ ഭഗവാൻ ക്രൂഷ്ണനെ ഭജിക്കുന്നു. ശ്രീ ക്രൂഷ്ണൻ്റെ വേണ്ടുനാഡം കേട്ട ഗോപികമാർ ഓടിച്ചുനിരുന്നു എന്നതിനെ പലരും ദുർബ്യവ്യാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഗോപി എന്നത് രണ്ട് സംസ്കൃത പദങ്ങളാണെന്നു. ഗോ എന്നാൽ ഉപനിഷത്ത് അതായ്ക്ക് ശാസ്നങ്ങൾ. ശാസ്നങ്ങൾ ഭഗവാൻ ഒരു അമൃതം. വിനെ വരുന്ന പദം “പി” അതിന്റെ അർത്ഥം കുടിക്കുക. ഗോപികളിൽ ശുതിരുപ, വേദ രൂപ, ഔഷിരുപ, ദേവരുപ എന്നവരായിരുന്നതുകാണ്ട് അവർ ജ്ഞാനമുള്ളവരായിരുന്നു. അവർക്ക് ഭഗവാനെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവരെല്ലാം ഭഗവാൻ കുറുക്കേഷ്ട്രത്തിൽ അർജ്ജനനെ ഉപദേശിച്ച് ഭക്തിയോഗത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങൾ ആയിരുന്നു. മലയാളത്തിലെ കവികൾ ഭഗവാൻ ക്രൂഷ്ണനെ കുറിച്ച് ധാരാളം എഴുതിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്കൻ കവി ശ്രീ പീറ്റർ നീണ്ടുരും ഒരു മലയാള ചലച്ചിത്രത്തിനു വേണ്ടി ഭഗവാനെ കുറിച്ച് ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. വയലാർ എഴുതുന്നു ഭഗവാനെ കുറിച്ച് പാടുന്നേം “രാഗ മരാകങ്ങൾ ഒഴുകി വരും രാവോരു യമുനാ നദിയാകും.” എല്ലാ മനസ്സുകളും ഭക്തി നിർഭരമാക്കു അവരവരുടെ ദൈവങ്ങളെ കുറിച്ച് പാടിയും എഴുതിയും ആനന്ദിക്കുടെ. ഭഗവം ശീതയിൽ ക്രൂഷ്ണൻ പറഞ്ഞു. (18:61) ദൈവം എല്ലാവരുടെയും പ്രധാനയത്തിൽ വസിക്കുന്നു. (ബൈഹ്ദവാന്നന്ദനയോ, ക്ഷത്രിയന്നന്ദനയോ, വൈഷ്ണവന്നന്ദനയോ, ശുദ്ധന്നന്ദനയോ എന്നല്ല എല്ലാവരുടേയും)

ശുഭം